

[1] Βελισάριος δὲ ἐπειδὴ Οὐραΐαν τε καὶ τοὺς βαρβάρους Μεδιόλανον πολιορκεῖν ἤκουσε, Μαρτίνον τε καὶ Οὐλίαριν ξὺν πολλῷ στρατῷ ἐπ'αὐτοὺς ἔπεμψεν. [2] Οἱ δὲ ἀφικόμενοι ἐς ποταμὸν Πάδον, ὃς Μεδιολάνου ἀπέχει ἡμέρας ὁδὸν, ἐνστρατοπεδευσάμενοι αὐτοῦ ἔμενον. Χρόνος τε σφίσι πολὺς ἐνταῦθα ἐτρίβη, ἀμφὶ τῇ διαβάσει τοῦ ποταμοῦ βουλὴν ἔχουσιν. [3] Ὅπερ ἐπεὶ Μουνδίλας ἤκουσε, τῶν τινα Ῥωμαίων, Παῦλον ὄνομα, παρ'αὐτοὺς ἔπεμψεν. [4] Ὁ δὲ λαθὼν μὲν τοὺς πολεμίους ἐς τοῦ Πάδου τὴν ὄχθην ἦλθεν. Ὀλκάδος δὲ οὐδεμιᾶς ἐν τῷ παραυτίκα ἐπιτυχῶν ἀπεδύσατό τε καὶ νηχόμενος ξὺν μεγάλῳ κινδύνῳ τὴν διάβασιν ἐποιήσατο. [5] Κομισθεὶς οὖν ἐς τὸ Ῥωμαίων στρατόπεδον καὶ παρὰ τοὺς ἡγουμένους ἤκων ἔλεξε τοιάδε· Μαρτίνε τε καὶ Οὐλίαρι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδὲ δόξης τῆς ὑμῶν αὐτῶν ἄξια, λόγῳ μὲν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν βασιλέως πραγμάτων ἤκοντες, ἔργῳ δὲ τὴν Γότθων δύναμιν αὔξοντες. (...) [10] Παῦλος μὲν τοσαῦτα εἶπε, Μαρτίνος δὲ καὶ Οὐλίαρις ἔψεσθαί οἱ αὐτίκα δὴ μάλα ἐπαγγειλάμενοι τὸν ἄνθρωπον ἀπεπέμψαντο. (...) [12] Οὐδέν τι δὲ ἦσσαν οἱ ἀμφὶ Μαρτίνον ὄκνῳ ἐχόμενοι αὐτοῦ ἔμενον, χρόνος τε πολὺς ταύτῃ δὴ τῇ μελλήσει ἐτρίβετο. [13] Μετὰ δὲ Μαρτίνος ἀπολύεσθαι τὴν αἰτίαν ἐθέλων Βελισαρίῳ ἔγραψε τάδε· Ἐπεμψας ἡμᾶς ὧδε τοῖς ἐν Μεδιολάνῳ κινδυνεύουσιν ἐπαμνουῦντας, καὶ ἡμεῖς πολλῇ σπουδῇ, ὥσπερ σὺ ἐκέλευες, ἄχρι ἐς Πάδον ποταμὸν ἤκομεν, ὃν διαβαίνειν ὁ στρατὸς δέδοικεν, ἐπεὶ δύναμιν τε Γότθων μεγάλην καὶ Βουργουζιῶνων πάμπολύ τι ξὺν αὐτοῖς πλήθος ἐν Λιγούροις εἶναι ἀκούομεν, πρὸς οὓς γε ἡμεῖς διαμάχεσθαι μόνοι οὐχ οἰοί τε οἰόμεθα εἶναι. [14] Ἀλλὰ κέλευε Ἰωάννην τε καὶ Ἰουστίνον ὡς τάχιστα (ἐν γειτόνων γὰρ ἡμῖν ἐν Αἰμιλίῳ τῇ χώρᾳ εἰσὶν) ὁμοῦ τοῖς ἐπομένοις κινδύνου ἡμῖν τοῦδε ξυνάρασθαι. [15] Κοινῇ γὰρ ἐνθένδε ἰόντες αὐτοὶ τε σῶσι εἶναι καὶ δρᾶν τι κακὸν δυνησόμεθα τοὺς πολεμίους. [16] Μαρτίνου μὲν ἢ ἐπιστολὴ τοσαῦτα ἐδήλου. Βελισάριος δὲ, ἐπεὶ αὐτὴν ἀνελέξατο, Ἰωάννην τε καὶ Ἰουστίνον ἐκέλευε ξὺν τοῖς ἀμφὶ Μαρτίνον ἐς Μεδιόλανον κατὰ τάχος ἰέναι. Οἱ δὲ πράξιν οὐδὲν ἔφασκον, ὅ τι μὴ Ναρσῆς ἐπιστέλλοι σφίσι. [17] Διὸ δὴ καὶ Ναρσῆ Βελισάριος ἔγραψε τάδε· Ἐν σῶμα εἶναι πᾶσαν τὴν βασιλέως στρατιὰν νόμιζε, ἣν δὴ ἦν μὴ γνώμην ἐνδείκνυσθαι μίαν ὥσπερ ἀνθρώπου τὰ μέλη ξυμβαίνει, ἀλλὰ τι ἀλλήλων χωρὶς

ἐνεργεῖν βούλεσθαι, λελείπεται ἡμῖν τῶν δεόντων οὐδὲν διαπεπραγμένοις ἀπολωλέναι. [18] Οὐκοῦν Αἰμιλίαν μὲν ἔα, οὔτε τι ὀχύρωμα ἔχουσαν οὔτε τινὰ Ῥωμαίοις ἔν γε τῷ παρόντι καιρῷ ῥοπήν φέρουσαν. [19] Σὺ δὲ Ἰωάννην τε καὶ Ἰουστίνον κέλευε αὐτίκα δὴ μάλα εὐθὺ τῶν ἐν Μεδιολάνῳ πολεμίων ξὺν τοῖς ἀμφὶ Μαρτῖνον ἰέναι, ἐγγύς τε ὄντας καὶ πρὸς τῶν βαρβάρων τὴν ἐπικράτησιν ἱκανῶς ἔχοντας. [20] Ἐμοὶ γὰρ ἐνταῦθα στρατιᾶς πλήθος, ὅπερ ἂν καὶ στέλλοιμι, οὐκ εἶναι ξυμβαίνει, ἄλλως τε καὶ στρατιώτας ἐς Μεδιόλανον ἐνθένδε ἰέναι ἀξύμφορον οἶομαι εἶναι. [21] Χρόνου τε γὰρ τετρίψεται πλήθος, ὥστε ὀπίσω τοῦ δέοντος καιροῦ ἐς αὐτὴν ἤξουσι, καὶ τοῖς ἵπποις ἐπὶ τοῖς πολεμίοις χρῆσθαι διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἠνίκα ἐς ἐκείνους ἀφίκονται, οὐδαμῶς ἔξουσιν. [22] Ἦν δέ γε ξὺν τε Μαρτίνῳ καὶ Οὐλίαιρι οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐς Μεδιόλανον ἴωσι, κρατήσουσί τε, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν ταύτη βαρβάρων, καὶ τὴν Αἰμιλίαν καταλήψονται αὐθις, οὐδενὸς ἔτι ἀντιστατοῦντος.

[23] Ταῦτα ἐπεὶ Ναρσῆς ἀπενεχθέντα εἶδε τὰ γράμματα, αὐτὸς μὲν Ἰωάννην τε καὶ Ἰουστίνῳ ἐπέστελλεν ἐς Μεδιόλανον ξὺν τῷ ἄλλῳ στρατῷ ἰέναι. [24] Ὀλίγῳ δὲ ὕστερον Ἰωάννης μὲν ἐς τὴν παραλίαν ἐστάλη, ὅπως ἀκάτους ἐνθένδε κομίζοι, οὕτω τε διαβαίνειν τὸν ποταμὸν ὃ στρατὸς δύνηται. Ἀλλὰ νόσος αὐτῷ ξυμβᾶσα τὰ πρᾶσσόμενα διεκώλυσεν. [25] Ἐν ᾧ δὲ οἱ τε ἀμφὶ Μαρτῖνον τῇ ἐς τὴν διάβασιν ὀκνήσει ἐχρῶντο καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν Ἰωάννην τὰς Ναρσοῦ ἐντολὰς ἔμενον, ἐν τούτῳ χρόνου δαπανᾶσθαι πολὺ τι χρῆμα τῇ πολιορκίᾳ τετύχηκεν. [26] Οἱ δὲ πολιορκούμενοι ἤδη ἐς ἄγαν τῷ λιμῷ πιεζόμενοι καὶ τοῦ κακοῦ ὑπερβιαζομένου κυνῶν τε καὶ μυῶν οἱ πλεῖστοι ἐγεύσαντο καὶ ζῶων ἄλλων ὅσα ἐς βρῶσιν ἀνθρώπου οὐποτε ἦλθον.